

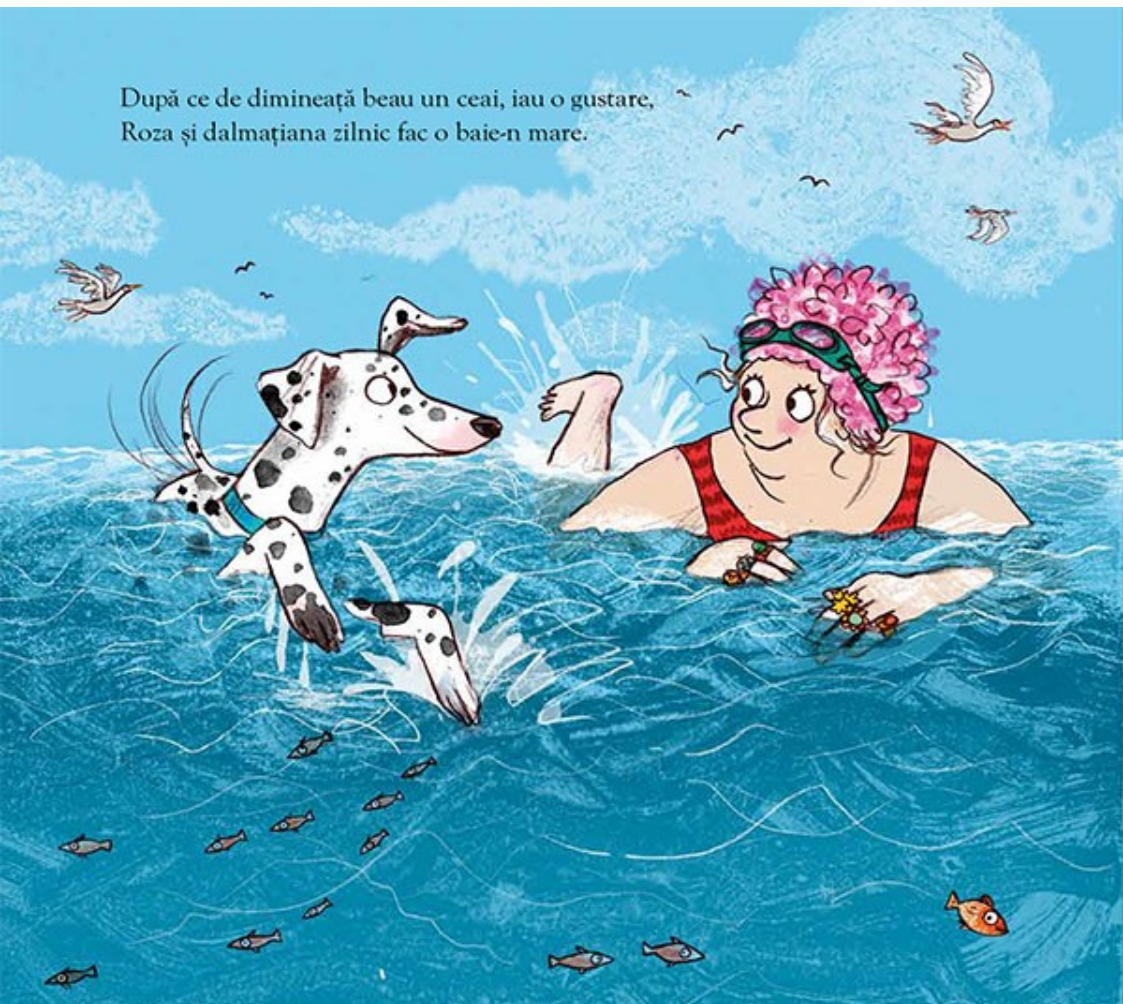
Iată o dalmatiană – este cățelușa Pic.
E un câine ca oricare?
DELOC! ASCULTAȚI CE ZIC!

Iată-o pe stăpâna ei – doamna Roza se numește.
Are ochelari pe nas, inele are pe dește.

După ce de dimineață beau un ceai, iau o gustare,
Roza și dalmatiană zilnic fac o baie-n mare.

Iau apoi autobuzul șapte-șopt de lângă casă,

Iar autobuzul ăsta chiar lângă spital le lasă.

Le așteaptă toți copiii secției Pediatrie,
Mulți sunt veseli, alții sunt
Plictisiți – cum să nu fie?

O fetiță e sfoasă și un bebe țipă tare,
Un tână șade supărat, se încrunță-un puști mai mare.
Sare un vizitator cum sar broaștele pe mal.
Dar priviți cine-a venit...

Cățelușă din spital!

Beatrix are emoții – prima zi, ce poți să zici?

Se întrebă sărăcuța cât o să mai stea aici?
Are-o lacrimă în ochi și căpșorul bandajat...

Dar deodată cine-apare, pe un scaun, lângă pat?

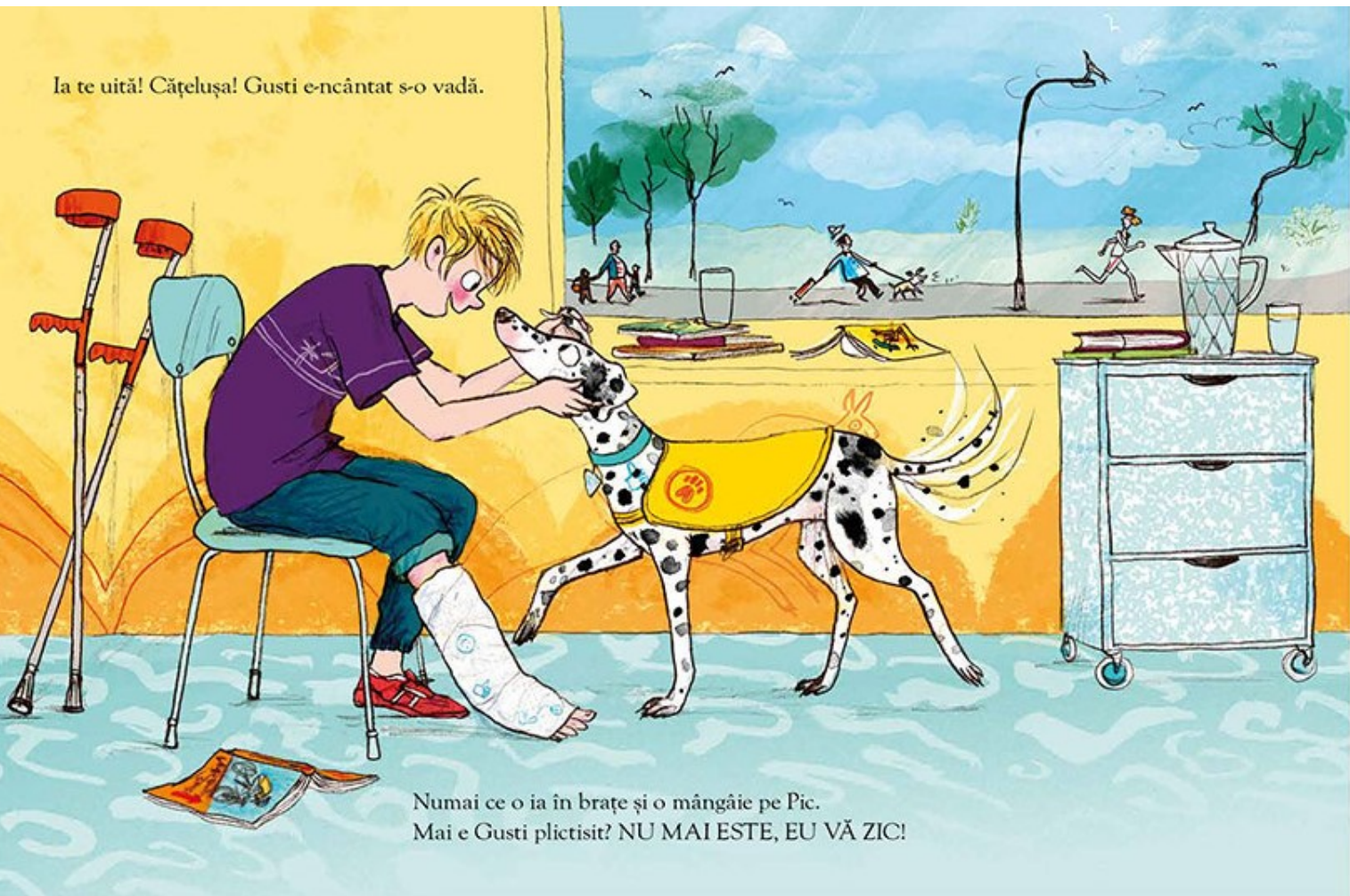
Numai ce o ia în brațe și o mângâie pe Pic.
Mai e tristă Beatrix? **NU MAI E TRISTĂ, VĂ ZIC!**

Gusti, care e mai mare decât alți copii de-aici,
Ar vrea să se joace-afară cu-ai lui frați, mai
mari, mai mici.

Nu mai vrea televizor. A citit cărți o grămadă...

Ia te uită! Cățelușă! Gusti e-ncăntat s-o vadă.

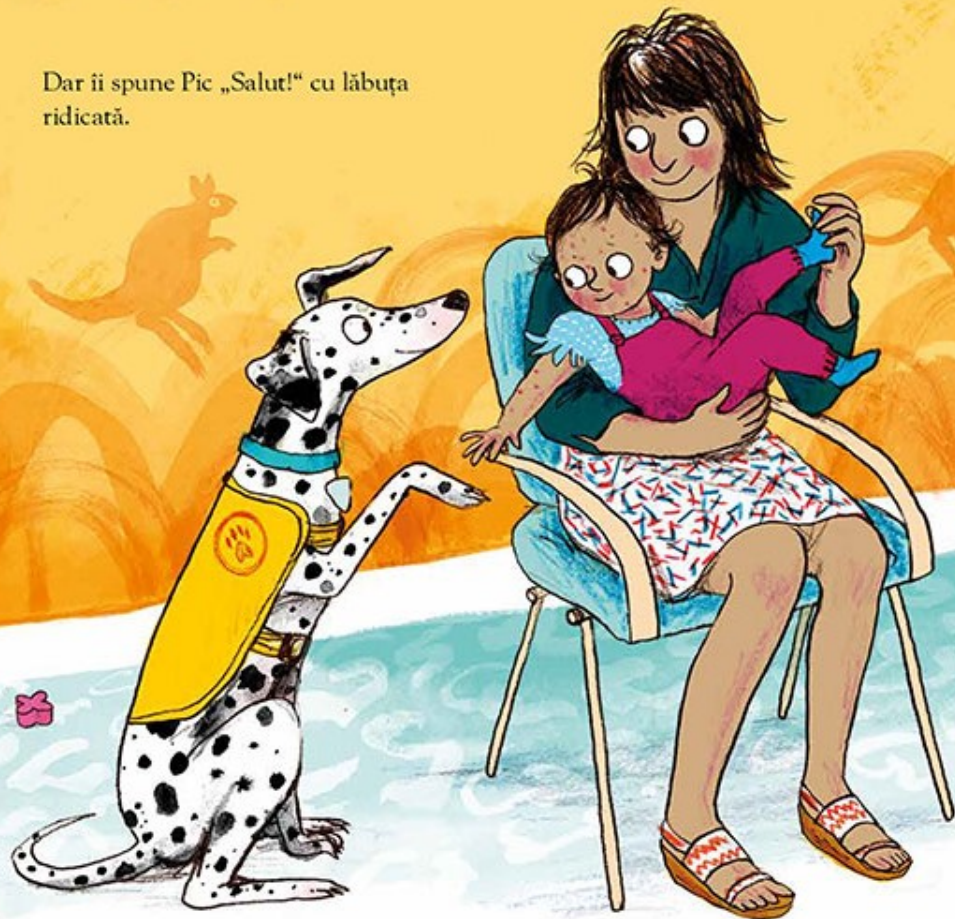

Numai ce o ia în brațe și o mângâie pe Pic.
Mai e Gusti plictisit? NU MAI ESTE, EU VĂ ZIC!

Ia-o pe micuța Cati. Are febră mititica...
Și-n plus – numai pete roșii. Și-o mai doare și burtica.
Și se pare că din plâns nu se va opri vreodată!

Dar îi spune Pic „Salut!” cu lăbuța ridicată.

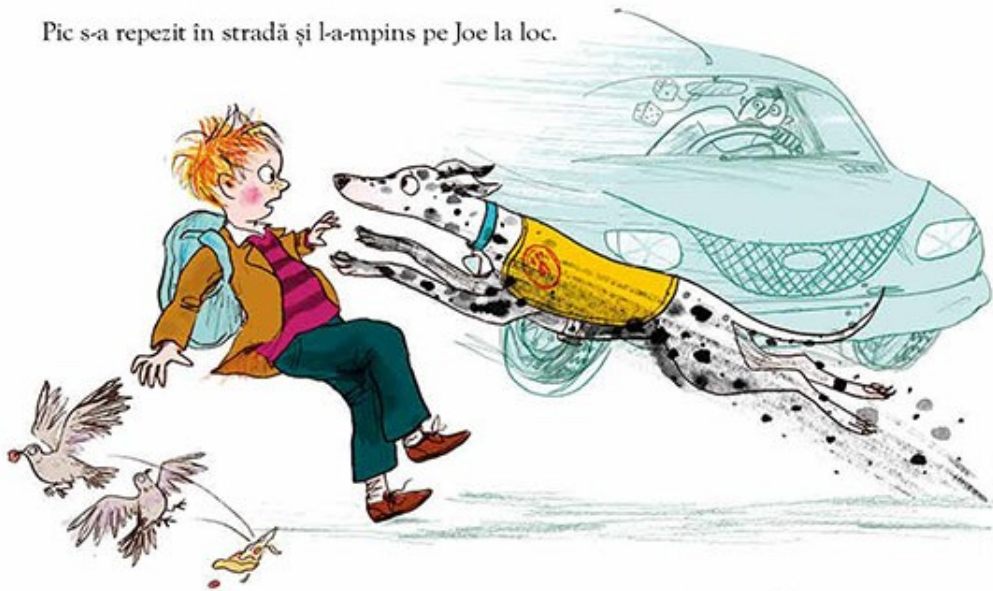
Numai ce o ia în brațe și o mângâie pe Pic.

Ei? Mai plânge Cati-acum?
NU MAI PLÂNGE, EU VĂ ZIC!

Pic s-a repezit în stradă și l-a mpins pe Joe la loc.

Dar mașina la lăbuță o lovește tare:

